



## ਚਲਿਆ ਜੁਗ ਜਾਏ ਰੀ ਸੁਧ

ਚਲਿਆ ਜੁਗ ਜਾਏ ਰੀ ਸੁਧ ਬਿਨਾ ।

ਸੁਧ ਬਿਨਾ ਸੁਧ ਬਿਨਾ ਸੁਧ ਬਿਨਾ, ਚਲਿਆ ਜੁਗ ਜਾਏਰੀ ਸੁਧ ਬਿਨਾ ॥

ਪ੍ਰਲੇ ਪ੍ਰਕ੃ਤੀ ਜਾਬ ਮਈ, ਤਬ ਪਾਂਚੋਂ ਚੌਦੇ ਪਤਨ ।

ਮੋਹ ਅਹਂ ਸਬੇ ਤੱਡੇ, ਰਹੇ ਸਰਗੁਨ ਨਾ ਨਿਰਗੁਨ ॥

ਤਬ ਜੀਵ ਕੋ ਘਰ ਕਹਾਂ ਰਹ੍ਯੋ, ਕਹਾਂ ਖੁਸ਼ਮ ਵਤਨ ।

ਗੁਰ ਸਿਥਿ ਨਾਮ ਬੋਹੋਤੋਂ ਧਰੇ, ਪਰ ਏ ਸੁਧ ਪਰੀ ਨ ਕਿਨ ॥

ਊਪਰ ਤਲੇ ਮਾਹੌਂ ਬਾਹੇਰ, ਖੋਜਿਆ ਕੈਧੋਂ ਜਨ ।

ਨੇਹੇਚਲ ਨਿਆਰਾ ਸਬਨ ਸੇ, ਏ ਠੈਰ ਨ ਪਾਈ ਕਿਨ ॥

ਪਥ ਪੈਂਡੇ ਸਭ ਚਲਹੀਂ, ਕਰੈ ਦੀਨ ਦਰਸਨ ।

ਨਾ ਸੁਧ ਆਪ ਨਾ ਪਾਰ ਕੀ, ਏ ਸੁਧ ਪਰੀ ਨ ਕਿਨ ॥

ਕੌਨ ਸਲੁਪ ਹੈ ਆਤਮਾ, ਪਰਆਤਮ ਕਹਿਆ ਕਿਧੋਂ ਮਿਨ ।

ਸੁਧ ਠੈਰ ਨਾ ਸਲੁਪ ਕੀ, ਏ ਸਾਂਦੇ ਭਾਵਿਆ ਨ ਕਿਨ ॥

ਮਹਾਮਤ ਸੋ ਗੁਰ ਪਾਇਆ, ਜੋ ਕਰਦੀ ਸਾਫ ਸ਼ਬਦਾਂ ।

ਦੇਖੀ ਸੁਖ ਨੇਹੇਚਲ, ਏਥੀ ਕਬਹੂੰ ਨਾ ਕਰੀ ਕਿਨ ॥

